

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Diaconu

Judecători - Anatolie Țurcan, Victor Boico, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe

*Novruzova Cristina xxxx, născută la xx xx xxxx,
originară din xxxx reg. xxxx s. xxxx xxxx, domiciliată în
mun. xxxx str. xxxx nr. xx xx ap.xx*

și

*Lisnic Veaceslav xxxx, născut la xx xx xxxx, originar
și domiciliat în xxxx str. xxxx nr. xx ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.04.2015 – 29.02.2016;

Instanța de apel: 05.04.2016 – 30.05.2016;

Instanța de recurs: 28.07.2016– 21.03.2017;

Instanța de apel: 28.04.2017 – 16.05.2018;

Instanța de recurs: 10.12.2018– 19.03.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 februarie 2016, Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani închisoare fiecare, cu executarea pedepsei pentru Lisnic Veaceslav în penitenciar de tip închis, iar pentru Novruzova Cristina în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe termen de 3 ani fiecare.

Prin aceeași sentință Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, deoarece

nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, în perioada de timp decembrie 2014, Novruzova Cristina împreună cu Lisnic Veaceslav, aflându-se în ap. xx amplasat pe adresa str. Xxxx, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și a exploatării sexuale comerciale în prostituție a copiilor, au întreprins acțiuni în vederea identificării potențialelor victime, pentru prestarea ulterioară a serviciilor sexuale on-line contra plată, plasând în acest scop pe site-ul www.999.md un anunț publicitar cu conținutul „chelner în cafenea”.

În continuare, Lisnic Veaceslav, acționând împreună și de comun acord cu Novruzova Cristina, întru realizarea intențiilor infracționale comune, a fost contactat de către minora Xxxx, născută la 07.09.1997, la numărul de telefon plasat în anunțul postat pe site-ul www.999.md.

În cadrul convorbirii telefonice cu minora Xxxx, care a fost selectată prin intermediul anunțului de pe site-ul menționat, Lisnic Veaceslav i-a fixat o întâlnire cu aceasta în CC „Jumbo” amplasat pe adresa bd. Decebal, mun. Chișinău.

În cadrul întâlnirii menționate, Lisnic Veaceslav, care acționa împreună și de comun acord cu Novruzova Cristina, în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție a minorei Xxxx, i-a propus de a presta servicii sexuale on-line contra plată prin intermediul video chat-ului promițându-i obținerea unui venit în mărime de 50% din banii acumulați de la clienți, prin ce a recrutat-o pe ultima pentru a fi exploatată în activitatea de practicare a prostituției.

La începutul lunii februarie 2015, Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav, care acționau împreună și de comun acord, întru realizarea intențiilor infracționale comune de exploatare sexuală comercială în prostituție a minorei, obținând consimțământul minorei Xxxx de a presta servicii sexuale în regim on-line, manifestate prin excitarea propriilor organe genitale, în fața camerei-web, la solicitarea clienților prezenți în regim on-line, au adăpostit-o în ap.xx amplasat pe adresa str. Xxxx, pe care l-au închiriat preventiv în acest scop.

În continuare, deoarece pentru a înregistra victima ca utilizator al site-ului www.chaturbate.com era necesară anexarea la solicitarea respectivă a unei imagini a solicitantului de înregistrare împreună cu actul său de identitate, Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav, acționând de comun acord, au solicitat și au primit de la minora Xxxx buletinul de identitate a acesteia cu nr. XXXX din 03.05.2013.

În aceleași circumstanțe Lisnic Veaceslav, a fotografiat-o pe minora Xxxx solicitându-i să demonstreze în imagine buletinul său de identitate cu nr. XXXX din 03.05.2013. Apoi, Lisnic Veaceslav, care acționa împreună și de comun acord cu Novruzova Cristina, cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a lui Xxxx și pentru a tăinui vârsta victimei la înregistrarea ei ca utilizator al site-ului www.chaturbate.com utilizând un program de modificare a imaginilor a modificat în fotografia format digital anul nașterii de pe buletinul de identitate a victimei.

După aceasta Lisnic Veaceslav, care acționa împreună cu Novruzova Cristina, folosind grafia modificată a victimei minore, a înregistrat-o pe Xxxx ca utilizator al site-ului www.chaturbate.com. Ulterior, Novruzova Cristina, care acționa împreună și de comun acord cu Lisnic Veaceslav, aflându-se în același imobil, a organizat prestarea de către minora Xxxx a serviciilor sexuale on-line contra plată utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com,

satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, trăgând foloase financiare din activitatea ilegală desfășurată.

2.1. De către organul de urmărire penală, Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal.

Astfel, potrivit rechizitoriului Novruzova Cristina, în perioada lunii decembrie 2014, aflându-se în ap. xx amplasat pe adresa str. Xxxx, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, au săvârșit acțiuni intenționate de proxenetism prin organizarea prestării on-line a serviciilor sexuale contra plată.

În perioada indicată de timp, Novruzova Cristina, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale de îndemnare a persoanelor la practicarea prostituției, aflându-se la domiciliul indicat supra, în cadrul discuțiilor avute cu Xxxx, a.n. xxxx, i-a propus acesteia de a presta contra plată servicii sexuale on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com prin ce a îndemnat-o la practicarea acestei activități.

Aproximativ în a doua jumătate a lunii ianuarie 2015, deoarece pentru a o înregistra pe Ludmila Bejenari ca utilizator al site-ului www.chaturbate.com, era necesară anexarea la solicitarea respectivă a unei imagini a solicitantului de înregistrare împreună cu actul său de identitate, Novruzova Cristina, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, obținând consimțământul lui Xxxx la prestarea serviciilor sexuale on-line, manifestate prin excitarea propriilor organe genitale în fața camerei-web, a solicitat și a primit de la ultima prin Skype fotografia buletinului ei de identitate și fotografia în care aceasta ține în mână buletinul său de identitate.

În continuare, în cadrul convorbirii cu Xxxx, Novruzova Cristina, acționând pentru realizarea scopului său infracțional, trezindu-i interesul primei pentru practicarea prostituției prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line, prin convingeri că va fi bine plătită, i-a fixat o întâlnire cu aceasta la domiciliul său amplasat pe adresa mun. xxxx str. xxxx nr. xx ap.xx.

În cadrul întâlnirii menționate, Novruzova Cristina, care acționa de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în scopul îndemnării practicării prostituției de către Xxxx, i-a propus repetat practicarea prostituției prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com promițându-i obținerea unui salariu pentru două săptămâni din această activitate de aproximativ 500 dolari SUA.

După aceasta, Novruzova Cristina, folosind fotografiile primite de la Xxxx, a înregistrat-o pe aceasta ca utilizator al site-ul www.chaturbate.com.

Ulterior, Novruzova Cristina, care acționa împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, aflându-se în același imobil, a organizat prestarea de către Xxxx a serviciilor sexuale on-line contra plată utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com, satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, trăgând foloase financiare din activitatea ilegală desfășurată.

Tot Novruzova Cristina, în perioada lunii ianuarie 2015, aflându-se în ap. xx amplasat pe

adresa str. Xxxx, acționând împreună și de comun acord cu Lisnic Veaceslav și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, au săvârșit acțiuni intenționate de proxenetism, prin organizarea prestării on-line a serviciilor sexuale contra plată.

Astfel, în perioada indicată de timp, Novruzova Cristina împreună cu Lisnic Veaceslav, care acționau împreună și de comun acord cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, acționând în vederea realizării intențiilor infracționale de îndemnare a persoanelor la practicarea prostituției, au plasat anunț de publicitate pe site-ul www.999.md, cu conținutul „angajăm în calitate de model web, la un salariu foarte bun, cu un orar de muncă flexibil, xxxx”.

În continuare, Novruzova Cristina, acționând împreună și de comun acord cu Lisnic Veaceslav și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor infracționale comune, a fost contactată de către Vîlco Daniela, a.n. xxxx, la numărul de telefon plasat în anunțul postat pe site-ul www.999.md, iar în cadrul convorbirii telefonice cu Vîlco Daniela, care a fost selectată prin intermediul anunțului de pe site-ul menționat anterior, Novruzova Cristina i-a propus acesteia de a presta contra plată servicii sexuale on-line utilizatorilor, prin ce au îndemnat-o la practicarea acestei activități.

Tot în cadrul convorbirii telefonice, Novruzova Cristina, acționând pentru realizarea scopului infracțional, trezindu-i interes lui Vîlco Daniela pentru practicarea prostituției prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line, prin convingeri că va fi bine plătită, a fixat întâlnire pentru următoarea zi, la domiciliul său amplasat pe adresa mun. xxxx str. xxxx nr.xx ap. xx.

În cadrul întâlnirii menționate, Novruzova Cristina împreună cu Lisnic Veaceslav, care acționau de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, în scopul îndemnării practicării prostituției de către Vîlco Daniela, i-au propus repetat practicarea prostituției prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com promițându-i obținerea unui salariu pentru două săptămâni din această activitate de aproximativ 1000 dolari SUA.

În continuare, deoarece pentru a înregistra victima ca utilizator al site-ului www.chaturbate.com era necesară anexarea la solicitarea respectivă a unei imagini a solicitantului de înregistrare împreună cu actul său de identitate, Novruzova Cristina, acționând de comun acord cu Lisnic Veaceslav și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, obținând consimțământul lui Vîlco Daniela la prestarea serviciilor sexuale on-line, manifestate prin excitarea propriilor organe genitale în fața camerei-web, a solicitat și a primit de la ultima un CD cu fotografia pașaportului său.

În aceleași circumstanțe Novruzova Cristina, a fotografiat-o pe Vîlco Daniela, iar după aceasta folosind fotografia pașaportului de pe CD și a fotografiei ultimei, a înregistrat-o pe aceasta ca utilizator al site-ul www.chaturbate.com.

Ulterior, Novruzova Cristina, care acționa împreună și de comun acord cu Lisnic Veaceslav și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, aflându-se în același imobil, a organizat prestarea de către Vîlco Daniela a serviciilor sexuale on-line contra

plată utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com, satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, trăgând foloase financiare din activitatea ilegală desfășurată.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpaților de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Novruzova Cristina să fie condamnată în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 5 ani, să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 5 ani;

Lisnic Veaceslav să fie condamnat în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 5 ani, să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.220 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, în baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 15 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe termen de 5 ani.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în prima instanță a fost demonstrat faptul, că inculpata Novruzova Cristina, în perioada de timp a lunilor decembrie 2014 - ianuarie 2015, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, aflându-se în mun. Chișinău, le-a îndemnat pe Xxxx și Vîlco Daniela la practicarea prostituției, prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com;

- concomitent, le-a înlesnit practicarea acestei activități prin punerea la dispoziție a localului și tehnicii necesare în acest scop;

- a fost demonstrat faptul, că Lisnic Veaceslav, în perioada de timp a lunii ianuarie 2015, acționând împreună cu Novruzova Cristina, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma acestei activități, aflându-se în mun. Chișinău, a îndemnat-o pe Vîlco Daniela la practicarea prostituției, prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com;

- concomitent, a înlesnit practicarea acestei activități prin punerea la dispoziție a localului și tehnicii necesare în acest scop;

- instanța de judecată la adoptarea sentinței de achitare greșit a reținut, că în absența probelor directe ca declarațiile părților vătămate Vîlco Daniela și Xxxx, celelalte probe administrate atestă indirect probabilitatea îndemnului la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către părțile vătămate Vîlco Daniela și Xxxx, precum și tragerea de foloase de

pe urma practicării prostituției de către acestea, acțiuni care ar fi fost săvârșite asupra lor de către inculpați, ori, prima instanță nu a ținut cont de restul probelor prezentate și administrate în cadrul cercetării judecătorești și care în coroborare dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) Cod penal.

- vina inculpaților pe capătul de acuzare în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, se dovedește prin următoarele probe, care nu au fost apreciate în modul cuvenit de către prima instanță la emiterea sentinței, și anume: declarațiile martorului Vîlco Daniela și Xxxx, mai mult, în susținerea învinuirii pe acest capăt de acuzare, de către procuror au fost prezentate mai multe probe care au fost puse și la baza sentinței, deși în lipsa declarațiilor martorilor Vîlco Daniela și Xxxx, la care acuzarea nu a renunțat în cadrul ședințelor de judecată dar a fost decăzută din dreptul dat pentru a nu tergiversa cercetarea judecătorească, în coroborare dovedesc incontestabil faptul săvârșirii de către Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal;

- în asemenea circumstanțe sentința are un caracter contradictoriu în ceea ce privește aprecierea probelor și nu justifică achitarea inculpaților, ori, prima instanță nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

3.2. *Avocatul Focșa Liviu în numele inculpaților*, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpaților de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal.

În motivarea cerințelor, apărarea a invocat următoarele aspecte:

- nu a fost probată existența beneficiului inculpaților de pe urma activității victimei, prima instanță într-un mod tendențios a constatat ca și probat faptul că inculpații au avut venit, fără să fie indicat de ce natură (bănesc, patrimonial), mai făcând referire și la existența extraselor bancare, însă neindicând care sunt aceste extrase, de către care bancă au fost eliberate, la ce dată și ce sumă, mai mult, instanța a mai reiterat că partea vătămată, deși a indicat că a primit toți banii, considerând că aceștia reprezintă doar suma de 50 %, însă nu a făcut referire pertinentă care ar demonstra acest fapt;

- prima instanță a constatat că nici legislația penală nici cea procesual penală nu definește noțiunea de prostituție, nefiind reflectat nici într-o hotărâre explicativă a plenului această noțiune a prostituției s-a făcut referire la știința dreptului penal unde s-a constatat că unele dintre elementele definitorii ale prostituției este necesitatea existenței contactului fizic dintre prostituată și beneficiarul serviciilor acesteia însă prima instanță totuși a considerat că video-chatul on-line reprezintă în fond o activitate de prostituție deoarece modelul intră în contact cu persoana concretă care beneficiază de serviciile modelului pentru anumite sume de bani, astfel prima instanță a indicat că există contact însă nu a indicat natura acestuia spre exemplu: contact fizic, psihologic, verbal, vizual, auditiv, ori, însuși din esența explicativă a noțiunii de prostituție s-a expus institutul de filologie al Academiei de Știință a Moldovei, unde ca o condiție obligatorie a faptului prostituției este necesar contactul fizic între persoane, fiind necesar și cumulativ elementul raportului și/sau actului sexual, în asemenea împrejurări activitățile de striptease nu sunt considerate ca prostituție, deoarece există contact vizual între dansatoare și spectatori, dar nu este raport sau act sexual, același lucru este aplicat și masajului

erotic unde este contact fizic dar nu este raportul sau actul sexual;

- apărarea a considerat că, noțiunea de prostituție nu este reglementată de Codul penal, în legea materială, lipsind o asemenea abordare, fiind necesar de a fi prezent raportul sexual, fie actul sexual dintre prostituată și partener;

- în opinia apelantului, prestarea serviciilor sexuale online contra plată nu cade sub incidența componentei de infracțiuni prevăzute de art.220 Cod penal, deoarece din cele redată în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.17 din 07.11.2005 și reieșind din natura actului sexual cât și a raportului sexual, este necesar să fie prezentă o condiție obligatorie și anume contactul nemijlocit (fizic) dintre persoane sau numai o parte din corpurile acestora, iar în cazul inculpaților, acuizarea a invocat că acțiunile au avut loc în regim on-line, nefiind un contact direct, or, prostituția nu poate presupune prestarea serviciilor sexuale on-line, deoarece o asemenea activitate presupune existența de acte/rapoarte sexuale nemijlocite dintre persoana care beneficiază de serviciile prostituatei;

- în conformitate cu art.94 Cod de procedură penală, probele de la filele dosarului 161-176, vol. I, sunt inadmisibile, din motiv că au fost obținute cu încălcarea flagrantă a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei manifestate prin violarea vieții personale cât și a secretului corespondenței, fotografiile au fost efectuate de către o persoană presupusă ca Vîlco Daniela, care a efectuat înregistrarea fotografică fără consimțământul inculpaților și prezentând această informație organului de urmărire penală, fără a avea careva împuterniciri, nefiind colaborator al organelor de drept și în lipsa unei autorizări a judecătorului de instrucție și în asemenea împrejurări sunt în situația „fructelor pomului otrăvit”, mai mult, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost posibilă identificarea acestei persoane sau stabilirea identității acesteia, lucru care la fel duce la nulitatea acestor acte și din motivul imposibilității de a verifica sursa de proveniență;

- în actul de învinuire acuizarea nu a invocat care sunt mijloacele de efectuare a traficului, fapt care duce la lipsa laturii obiective, deoarece pentru existența acesteia trebuie să fie întrunite cumulativ existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționate, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate;

- în vederea probării faptului că fată de Xxxx, nu a fost aplicat nici un mijloc de efectuare a traficului, în calitate de probă servește fila dosarului 15, vol. I și anume că urmărirea penală nu a fost pornită la plângerea sau denunțul lui Xxxx, ci în baza unor informații operative, mai mult, în doctrina dreptului penal este redat faptul că scopul infracțiunii de trafic de copii în forma specificată la lit. a) alin.(1) art.206 Cod penal, are o sferă de incidență mai restrânsă în comparație cu scopul de exploatare sexuală comercială sau necomercială, atestat în cazul infracțiunilor prevăzute la art.165 Cod penal, ori, în ipoteza consemnată la lit. a) alin.(1) art.206 Cod penal, se poate realiza numai în folosirea acesteia în prostituție sau în industria pornografică, nu și în alte forme (cum ar fi masajul erotic, reprezentări striptease, reprezentări erotice de alt gen, implicând profitarea de sexualitatea victimei).

3.3. Avocatul Banaru Vadim în numele inculpaților, solicitând casarea acesteia, inclusiv casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22.10.2015, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță într-un alt complet de judecată, cu înlocuirea măsurii preventive arestul cu alta neprivativă de libertate.

În susținerea cerințelor, apărarea a invocat următoarele argumente:

- sentința a fost emisă cu grave încălcări a dreptului material și procedural urmând a fi casată integral deoarece la 22.10.2015 de către inculpați a fost înaintată cererea de recuzare a întreg completului de judecată și tot la 22.10.2015 de către judecătorul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Cernei Olga, a fost examinată cererea, fiind emisă încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare a inculpatelor ca fiind neîntemeiată, or, în opinia apărării, prezenta încheiere este una contrară legii, urmând a fi casată;

- inculpaților le-a fost încălcat flagrant următoarele drepturi: principiile ale procesului penal, consfințite și în CȚEDO, precum: art.art.19, 25 Cod de procedură penală, ori, atunci când cererea de recuzare a completului de judecată depusă de inculpați, nu a fost examinată de o instanță legal constituită, unde s-a solicitat recuzarea a 3 judecători, dar a fost examinată unipersonal de alt judecător, aceasta reprezintă o gravă sfidare a normelor Codului de procedură penală, privând inculpații de drepturile și garanțiile procedurale, altfel spus, nu le-a fost asigurat dreptul la o instanță independentă, imparțială și legal constituită;

- judecarea cauzei penale în prima instanță, a fost viciată, fapt care nu poate fi reparat în instanța de apel, urmând a fi remisă cauza în prima instanță într-un alt complet de judecată, pentru rejudecare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2016, a fost admisă cererea de retragere a apelului declarată de avocatul Focșa Liviu în numele inculpaților, respins ca nefondat apelul procurorului și admis parțial apelul avocatului Banaru Vadim în numele inculpaților, inclusiv din alte motive conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au fost condamnați în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, la 15 ani închisoare fiecare, cu executarea pedepsei pentru Lisnic Veaceslav în penitenciar de tip închis, iar pentru Novruzova Cristina în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe termen de 3 ani fiecare.

Conform art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav le-a fost redusă pedeapsa de 15 ani închisoare cu câte un 1 an fiecare, pentru încălcarea normelor de procedură penală de către prima instanță, fiindu-le stabilită pedeapsa 14 ani închisoare pentru fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe termen de 3 ani fiecare, cu executarea pedepsei închisorii pentru Lisnic Veaceslav în penitenciar de tip închis, iar pentru Novruzova Cristina în penitenciar de tip închis pentru femei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță le-a dat apreciere justă probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal și nevinovăției acestora de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.

(2) lit. a), c) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal, a fost confirmată prin: declarațiile părții vătămate Xxxx; martorilor Gâncu Igor, Jantovan Victor, Borta Oxana, Fucedji Igor; procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 06.02.2012 (f.d.14, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 24.02.2015 (f.d.44-52, vol. I); procesul-verbal de examinare a documentelor și obiectelor ridicate din 12.03.2015 (f.d.83-126, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală în calitate de corp delict a obiectelor și documentelor ridicate (f.d.127, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d.57-80, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpului delict (f.d.81, vol. I); procesul-verbal de examinare din 09.03.2015 (f.d. 178-180, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală în calitate de document două extrase, din 05.02.2015 (f.d.181, vol. I); procesul-verbal de examinare din 27.03.2015 (f.d.243- 246, vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpului delict (f.d.247, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 24.02.2015 (f.d.135, vol. I); procesul-verbal de examinare din 25.02.2015 (f.d.136, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpului delict (f.d.138, vol. I); informația de la băncile comerciale BC „Unibank”, „Banca de Econimii” SA, BC „FinComBank”, BC „MoldovaAgroindbank”, BC „EuroCreditBank”, BC „Victoriabank” (f.d.189, 195, 197-202, 204, 207-210, 212-242, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpului delict (f.d.247, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 27.03.2015 (f.d.248, 250-251, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de document a ordonanței din 06.03.2015 privind punerea sub învinuire a cetățeanului Austriei, xxxx (f.d.252, vol. I).

În ce privește acuzarea inculpaților în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, instanța de apel, a statuat că, probele prezentate de către procuror și anume: procesul-verbal de ridicare a cardului bancar din 20.03.2015 (f.d.141, vol. I); procesul-verbal de examinare din 20.03.2015 (f.d.145, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpului delict (f.d. 146, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 05.03.2015 (f.d.147, 149-150, vol. I); procesul-verbal de examinare din 20.03.2015 (f.d.151, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict (f.d.152, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 25.03.2015 (f.d.154- 158, vol. I); procesul-verbal de examinare din 25.03.2015 (f.d.159, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict (f.d.160, vol. I); procesul-verbal din 18.03.2015 (f.d.161-176, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpului delict (f.d.177, vol. I), corect au fost apreciate de către prima instanță, care just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpaților de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpaților în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal, a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia prezintă o metodă de apărare.

În ceea ce privește argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că sentința nominalizată este ilegală și neîntemeiată în partea achitării inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și urmează a fi casată din considerentul că vinovăția acestora a fost demonstrată

pe deplin, instanța de apel nu l-a reținut, ori, prima instanță întemeiat a constatat că probele administrate în instanță de către procuror nu demonstrează faptul că aceștia ar fi săvârșit infracțiunea respectivă, iar analiza probelor prezentate a dus la concluzia că inculpații urmează să fie achitați pe acest capăt de acuzare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate acestora.

Instanța de apel a menționat că, argumentul acuzării precum că procurorul a prezentat instanței suficiente probe administrate în cadrul urmăririi penale în mod legal, cu respectarea normelor procesuale, care demonstrează faptele săvârșite de inculpați, fiind examinate minuțios în cadrul cercetării judecătorești, nu poate fi reținut. În probarea acuzației în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, procurorul a prezentat probele anexate la dosar și a mai invocat în acest sens declarațiile martorilor indicați în apel, mai mult, martorii Vîlco Daniela și Xxxx nu au fost prezente în fața instanței pentru a face declarații, motiv din care declarațiile făcute de către acestea în faza urmăririi penale nu au fost luate în considerație.

În concluzie, instanța de apel a reținut, că depozițiile martorilor Vîlco Daniela și Xxxx date în cadrul urmăririi penale nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, cu încălcarea principiului nemijlocirii, iar partea acuzării nu a asigurat audierea nemijlocită a martorilor dați în ședința primei instanțe, astfel aceste depoziții acuzatorii din cadrul urmăririi penale nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare, fiind încălcat și principiul legalității și dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 § 3 lit. d) din CțEDO.

Instanța de apel a mai menționat că, în absența probelor directe, celelalte probe administrate atestă indirect probabilitatea îndemnului la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către martorii Vîlco Daniela și Xxxx, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către acestea, acțiuni care ar fi fost săvârșite asupra lor de către inculpați.

În continuare, făcând trimitere la prevederile art.art.8 alin.(3), 385, 394 Cod de procedură penală, instanța de apel a enunțat că, rechizitoriul conține o încadrare juridică imprecisă a faptei incriminate lui Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, iar declarațiile martorilor Vîlco Daniela și Xxxx nu pot fi reținute ca plauzibile, prima instanță corect statuând că acestea nu sunt pertinente și concludente, iar elementele de fapt obținute din aceste mijloace de probă nu demonstrează faptul îndemnului la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către martorii Vîlco Daniela și Xxxx, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către acestea, acțiuni care ar fi fost săvârșite asupra lor de către inculpați, din care motiv a reținut, că această probă nu corespunde prevederilor art.95 Cod de procedură penală și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, deoarece este combătută de alte probe administrate în prima instanță.

Prin urmare, organul de urmărire penală nu a verificat și alte versiuni, astfel neprezentând instanței probe incontestabile în combaterea nevinovăției inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și în acest sens, instanța de apel nu a reținut drept plauzibile argumentele invocate de acuzare precum că prima instanță nu a ținut cont de restul probelor prezentate și administrate în cadrul cercetării judecătorești și care în coroborare dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, ori, raportând prevederile legale situației în speță, instanța de apel

a reținut că, prima instanță corect a stabilit că inculpații, urmează a fi achitați din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Pe marginea apelului procurorului referitor la dezacordul cu achitarea inculpaților, instanța de apel a reținut principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al CȚEDO și al legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa și în asemenea circumstanțe, instanța de apel a respins argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că sentința are un caracter contradictoriu în ce privește aprecierea probelor aduse în confirmarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și nu justifică achitarea acestora, ori în urma analizei tuturor probelor prezentate de acuzare, prima instanță corect, legal și întemeiat a adoptat o sentința de achitare în privința inculpaților de sub învinuirea adusă în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la vinovăția inculpaților în baza art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că probele demonstrează faptul că partea vătămată Xxxx, la momentul săvârșirii faptelor incriminate inculpaților, era minoră, adică nu împlinise vârsta de 18 ani, iar Codul penal incriminează traficul de copii fără a da o definiție a noțiunii de „copil” și o asemenea definiție este prezentă, însă în Legea privind drepturile copilului, art.1 alin.(2) – „în conformitate cu prezenta lege, o persoană este considerată copil din momentul nașterii până la vârsta de 18 ani”.

De asemenea, definiția termenului de copil este dată și în Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatarei sexuale și abuzurilor sexuale, ratificată de R. Moldova prin Legea nr.263 din 19.12.2011, fiind în vigoare pentru R. Moldova din 01.07.2012, care la art.3 prevede, că „prin termenul de copil se înțelege orice persoană cu vârsta mai mică de 18 ani”.

Această definiție se regăsește și în art.1 al Convenției cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.37 din 22.11.2004 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii” și alte acte internaționale.

Faptul că, Xxxx, la acel moment era un copil în sensul legii penale și că inculpații cunoșteau despre aceasta a fost probat prin probele anexate la materialele cauzei, verificate de instanța de apel - declarațiile părții vătămate Xxxx; martorului Gîncu Igor, depistarea înscrisurilor cu datele părții vătămate în bunurile ridicate din apartamentul în care locuiau inculpații ș.a.

În fond, partea apărării nici nu a negat această circumstanță în explicațiile și pledoariile sale, motiv din care instanța de apel a ajuns la concluzia că și aceasta a acceptat această circumstanță ca fiind probată.

Probele demonstrează de asemenea și faptul că, inculpații au întreprins acțiuni în vederea recrutării copilului menționat.

Recrutarea părții vătămate a avut loc prin acțiunile de plasare a anunțului privind căutarea unei persoane care să presteze munca de chelner, întâlnirea cu această persoană și explicarea

esenței activității care urma să o facă partea vătămată minoră, propunerea acesteia a unui venit substanțial în raport cu starea ei materială la acel moment, fapt care a și determinat-o în final să opteze pentru acest lucru.

Instanța de apel a mai constatat că, inculpații au acționat în scopul recrutării persoanelor, prin plasarea unor anunțuri cu conținut eronat în scopul de a atrage în această activitate diferite persoane pe care ulterior, prin diferite mijloace și metode, să le determine să practice activitatea respectivă.

Aceștia își dădeau seama despre caracterul ilicit al acestor acțiuni odată ce au făcut asemenea anunțuri false, ori, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.37 din 22.11.2004 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”, recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 și art.206 Cod penal.

La recrutare nu are importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în locurile de odihnă, prin rețele neconvenționale, prin oferirea locurilor de muncă sau studii, prin încheierea unei căsătorii fictive etc.

Inculpații sunt acuzați și de faptul că, au adăpostit copilul Xxxx în scopul practicării activității respective.

În raport cu acest semn, instanța de apel a menționat, că partea vătămată, martorii Gîncu Igor, Secher Andrian și Jantovan Victor au indicat, că Xxxx s-a aflat în acel apartament și din probele enunțate rezultă și faptul că, copilului i s-au pus la dispoziție odăile din ap. xx, amplasat pe adresa str. Xxxx, tehnica necesară, i s-a asigurat accesul la rețeaua virtuală respectivă și i s-a înlesnit practicarea activității menționate.

Nu au fost exercitate presiuni asupra victimei pentru ca ea să rămână în acel apartament, nu a fost restricționată deplasarea părții vătămate, ea a venit în acel apartament pe parcursul a 3 zile și a plecat când a dorit, mai mult, ulterior a activat în „video-chat” la domiciliul său.

Astfel, potrivit pct.3.4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.37 din 22.11.2004 „Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii”, adăpostirea victimei este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficantul”, or, prin prisma hotărârii menționate, prima instanță corect a constatat că, copilul Xxxx a fost adăpostită de către cei care sunt acuzați că au traficant-o, în sens legal.

Crearea condițiilor necesare în vederea practicării activității ilicite respective, întreprinderea acțiunilor în vederea ascunderii de către organele competente și persoanele care ar putea denunța această activitate, a avut loc în acest caz.

A fost probat faptul că, inculpații au încheiat un contract de prestare a serviciilor de internet pe numele unei alte persoane, au ascuns activitatea pe care o practicau de persoanele ce ar avea posibilitatea de a interveni în vederea curmării activității acestora.

Astfel, prin declarațiile depuse de partea vătămată Xxxx și martorul Gîncu Igor, în cadrul ședințelor de judecată și în faza urmăririi penale, ele fiind în fond similare, fiind constatat, că părții vătămate minore i s-a explicat că, 50% din venitul care urma să îl aibă în rezultatul activității sale trebuia să le revină inculpaților, care au organizat această activitate.

Partea vătămată nu a avut acces la venitul real obținut de pe urma activității sale, aceasta însăși a declarat că nu cunoștea câți bani s-au acumulat din activitatea sa, deoarece cardurile pe care se acumulau banii se aflau la inculpați și aceștia i-au achitat banii respectivi în sumă de 1 450 lei și este adevărat că aceasta a menționat că i s-au achitat toți banii, având în vedere că, în concepția părții vătămate, i s-au achitat toți banii ce i se cuveneau.

Mai mult, din declarațiile martorului Borta Oxana rezultă că, primea bani de la un cunoscut al familiei acesteia din SUA, cu care a făcut cunoștință prin rețelele virtuale, însă, chiar și în această ipoteză, acest fapt nu exclude că situația în care inculpații, în afara acestor venituri, au avut venit de pe urma activității lor și a activității persoanelor pe care le-au adăpostit în scopul exploatarei sexuale, or, declarațiile martorului Borta Oxana au fost analizate și prin prisma faptului că, aceasta este mama inculpatei Novruzova Cristina, persoană evident interesată în acest proces penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că, activitatea de prestare a serviciilor sexuale prin așa numitul video-chat, on-line reprezintă în fond o activitate de prostituție și esența acestei activități constă în comunicarea așa numitului model de video-chat cu o altă persoană concretă, care pentru anumite sume de bani, intră în contact cu modelul, care la rândul său, uzând de abilitățile ei intelectuale, fizice, prin discuții, manipulări ale corpului ei, imită adesea acte sexuale și excită beneficiarii respectivi provocându-le plăceri sexuale, mai mult, această activitate a prostituatei nu reprezintă în esență un spectacol cu elemente erotice și pornografice, destinat unui număr nedefinit de persoane în același timp, dar un act cu o anumită persoană concretă.

Deci, activitatea respectivă se deosebește de alte componente de infracțiuni, cum ar fi cea prevăzută în art.208¹ Cod penal, or, obiectul material al acestei infracțiuni reprezintă de facto imaginile sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, inclusiv în formă electronică.

În acest caz nu există un contact nemijlocit între prostituată și clientul său, imaginile respective fiind în esență destinate oricui le accesează, nu există în acest caz un act sexual în care se implică cel din imagini cu cel ce privește, deoarece ei nu pot interacționa, comunica între ei.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a făcut trimitere la art.art.61, 75 Cod penal și a conchis referitor la argumentul invocat de avocatul Banaru Vadim în numele inculpaților, precum că sentința o consideră emisă cu grave încălcări ale dreptului material și procedural, urmând a fi casată integral, ca fiind parțial întemeiat, deoarece la 22 octombrie 2015 de către inculpații Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav a fost înaintată cererea de recuzare a întreg completului de judecată, fiind examinată prezenta cerere de către judecătorul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Cernei Olga și respinsă cererea de recuzare a inculpaților ca fiind neîntemeiată, ori, cererea fiind examinată unipersonal de alt judecător, aceasta reprezintă o sfidare a normelor Codului de procedură penală.

Totodată, instanța de apel făcând referire la dispozițiile art.art.19, 35 alin.(1) Cod de procedură penală, a considerat că, la examinarea cererii de recuzare de către prima instanță au fost încălcate normele procesual-penale fiind examinată cererea de recuzare unipersonal și nu

în complet format din trei judecători, astfel la stabilirea pedepsei inculpaților, luând în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, instanța de apel a aplicat prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1. *Procurorul*, solicitând casarea acesteia în partea achitării inculpaților de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul a invocat că, din cumulul probelor cercetate se constată că, în acțiunile inculpaților se regăsesc modalitățile de desfășurare a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, or, conform materialelor cauzei penale precum și declarațiile inculpaților și a martorilor audiați la urmărirea penală și în prima instanță, s-a constatat că inculpata Novruzova Critina îndemna tinere la practicarea prostituției, prin difuzarea anunțului publicitar pe site-ul www.999.md, cu conținutul „angajăm în calitate de model web, la un salariu foarte bun, cu un orar de muncă flexibil, xxxx”, iar ulterior după ce persoanele manifestau interes, Novruzova Cristina le-a propus să presteze contra plată servicii sexuale on-line utilizatorilor, iar prin acțiunile intenționate ale inculpaților, le-au îndemnat pe Vîlco Daniela și Bejenari Daniela să practice prostituția, manifestată prin practicarea unor acte sexuale perverse în regim on-line, utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com care erau îndreptate spre satisfacerea poftei sexuale sau a pasiunii sexuale ale acestora.

Totodată, inculpații au înlesnit practicarea prostituției de către alte persoane, prin înregistrarea ultimelor ca utilizatori ai site-ului www.chaturbate.com, pentru a avea posibilitatea să presteze beneficiarilor servicii sexuale contra plată în regim on-line, prin intermediul site-ului menționată.

Conform declarațiilor martorilor audiați, inculpații înlesneau practicarea prostituției de către persoanele menționate supra prin oferirea spațiului necesar și/sau amenajarea acestuia cu utilajul electronic necesar. Concomitent, din materialele cauzei rezultă că, inculpații au organizat prestarea de către Vîlco Daniela și Bejenari Daniela a serviciilor sexuale contra plată în regim on-line utilizatorilor site-ului www.chaturbate.com, satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, trăgând în așa mod foloase financiare din activitatea ilegală desfășurată.

De asemenea, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că activitatea inculpaților era una sistematică.

Tragerea de foloase financiare de pe urma practicării acestei activități ilegale a fost confirmată în ședința de judecată, fiind remunerați pentru spectacolele pe care le ofereau, stabilit tariful în dependență de show-ul prezentat, de asemenea și fetele care împreună cu ea se dezgoleau în fața camerei de luat vederi erau remunerate pentru serviciile prestate. Conform noțiunii de practicare a prostituției, rezultă că, prostituția reprezintă un gen de activitate care se manifestă prin întreținerea sistematică a relațiilor sexuale dezordonate în scopul obținerii unui câștig material.

Acuzarea consideră că, acțiunea de întreținere a actului sexual cu persoana de același sex sau actul de perversiune sexuală practicat în scopul obținerii foloaselor materiale, ca și

în cazul întreținerii raportului sexual normal în scopul obținerii foloaselor materiale aduce atingere valorilor sociale care constituie obiectul contravenției de practicare a prostituției. Prin urmare, noțiunea de „raport sexual”, în cazul contravenției de practicare a prostituției, trebuie să fie interpretată ca fiind orice act sexual, (actul sexual normal, homosexualismul, lesbianismul, acte sexuale perverse), care este îndreptat spre satisfacerea poftii sexuale sau a pasiunii sexuale altuia.

Procurorul menționează, că în cauzele penale ce țin de investigarea cazurilor similare de proxenetism (prestarea serviciilor sexuale contra plată în regim on-line utilizatorilor diferitor site-uri), Agenția de Stat pentru Protecția Moralității, care este instituția abilitată în domeniu a concluzionat, că acțiunile de expunere a părților intime ale corpului și stimularea acestora, inclusiv cu jucării sexuale, efectuate în cadrul show-urilor live prin intermediul camerelor web și a chat-urilor este de facto o activitate ilegală, care poate fi calificată ca acordarea serviciilor intime (sexuale) contra plată.

Potrivit concluziei Agenției menționate „actul sexual” se definește ca oarecare modalitate de obținere a unei satisfacții sexuale prin folosirea sexului sau acționând asupra sexului. În context, prin „sex” se are în vedere nu neapărat organele genitale, dar și alte părți ale corpului care comportă semnificația în planul senzualității sexuale. De aceea, actul sexual este acea practică sexuală care, fiziologic este aptă să producă orgasm.

În aceeași ordine de idei, Agenția de Stat pentru Protecția Moralității a concluzionat că, persoana care prin diferite forme sau manipulări ale corpului său ce le efectuează în fața camerei web și prin intermediul chat-urilor, având drept scop satisfacția sexuală a interlocutorului, precum și având venit financiar de pe urma acestei activități, direct poate fi calificat ca practicarea prostituției, adică acordarea serviciilor de satisfacții sexuală contra plată.

Astfel, recurentul în temeiul celor elucidate supra, a considerat că, îndemnul și/sau înlesnirea practicării de către alte persoane a unor acte sexuale perverse, care sunt îndreptate spre satisfacerea poftii sexuale sau a pasiunii sexuale altuia, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării acestora se încadrează în elementele infracțiunii prevăzute de art.220 Cod penal.

În urma cercetării probelor în instanță de apel s-au regăsit și calificativele incriminate inculpaților, și anume, „săvârșirea de către două persoane”, ambii contribuind la exercitarea tuturor elementelor infracțiunii de proxenetism, precum și calificativul „asupra a două sau mai multe persoane”, ori, conform rechizitoriului inculpații au îndemnat practicarea prostituției de către Vîlco Daniela și Bejenari Daniela.

Referitor la argumentul instanței de apel, precum că de către procuror nu au fost prezentate probe, și anume victimele nu au fost prezente în ședința de judecată, recurentul a considerat că, nu este motiv de a nu lua în considerație declarațiile acestora care sunt în coroborare cu celelalte probe administrate și prezentate instanței, mai mult, de către procuror au fost întreprinse toate măsurile pentru a asigura prezența acestora în ședința de judecată.

5.2. *Avocatul Banaru Vadim a declarat recurs ordinar în numele inculpaților, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.*

În susținerea cerințelor, apărarea a invocat următoarele aspecte:

- recurentul a menționat că, referirea instanței de apel la prevederile art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, în speță este greșită, în contextul în care instanța de apel era obligată să judece cauza în conformitate cu prevederile art.413 alin.(2) Cod de procedură penală, și anume în temeiul art.415 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, să admită apelul, cu casarea sentinței și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată, în cazul în care au fost încălcate prevederile art.art.33-35 Cod de procedură penală;

- instanța de apel constatând încălcările art.art.33-35 Cod de procedură penală, comise de către prima instanță, în decizia adoptată, abuziv a făcut referire la alte norme procesual-penale, mai mult, instanța de apel constatând că, încheierea emisă la 22.10.2015 de către judecătorul Cernei O. este emisă cu încălcări procesuale, nu s-a expus asupra acesteia în dispozitivul deciziei sale, în cazul în care sentința a fost casată parțial;

- recurentul a menționat că, în speță nu s-a constatat elementul constrângerii, sub nici o formă, nu au fost stabilite alte procedee asimilate constrângerii sau elementele de efectuare a traficului, cum ar fi: răpirea, amenințarea cu violență fizică sau psihică, aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, aplicate de către inculpați asupra minorului Xxxx;

- recurentul a specificat că, în doctrina dreptului penal este redat faptul că, scopul infracțiunii de trafic de copii în forma specificată la lit. a) alin.(1) art.206 Cod penal, are o sferă de incidență mai restrânsă în comparație cu scopul de exploatare sexuală comercială sau necomercială, atestat în cazul infracțiunilor prevăzute la art.165 Cod penal, ori, în ipoteza consemnată la lit. a) alin.(1) art.206 Cod penal, se poate realiza numai în folosirea acesteia în prostituție sau în industria pornografică, nu și în alte forme (cum ar fi masajul erotic, reprezentări striptease, reprezentări erotice de alt gen, implicând profitarea de sexualitatea victimei);

- din cele constatate de către instanțele de fond, este incontestabil că partea vătămată nu a fost influențată sau impusă la prestarea serviciilor, or, libertatea fizică și psihică nu îi erau limitate, iar decizia de a presta elementele erotice i-a aparținut, iar motivul pentru care a recurs la elementele erotice nu a fost influența inculpaților dar necunoașterea limbii engleze, fiindcă însăși partea vătămată a declarat că, banii puteau fi acumulați și numai din comunicare, fără elementele erotice, mai mult, în 20 împrejurările când partea vătămată avea vârsta de 17 ani și locuia împreună cu prietenul său, inculpații nu puteau să-i influențeze comportamentul acesteia, deoarece însuși legea penală a R. Moldova, nu interzice persoanelor minore, care au atins vârsta de 16 ani, să întrețină relații sexuale;

- recurentul făcând trimitere la prevederile art.art.1, 3, 51 Cod penal, precum și la art. art.25, 26 Cod de procedură penală, recurentul a specificat că, deși în Codul penal lipsește

o abordare a termenului de prostituție, nici în Codul de procedură penală și hotărârile explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție nu este redată noțiunea de prostituție;

- instanțele de fond au interpretat tendențios și după bunul său plac, noțiunea de proxenetism, mai mult, într-un mod flagrant au violat principiile consfințite de legea penală, încercând să califice acțiuni care evident nu cad sub incidența normelor penale și nu sunt prevăzute ca infracțiuni, având drept scop extinderea prin diferite interpretări abuzive și tragerea persoanelor la răspundere penală pentru fapte care nu constituie infracțiuni;

- instanțele de fond și-au asumat prerogativa de a interpreta legea penală, prin așa noțiuni de video-chat, model web, servicii sexuale în regim on-line, spectacole pornografice, noțiuni care nu sunt redate în Codul penal ca infracțiuni;

- inculpaților le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut la art.6 din CȚEDO, manifestat prin încălcarea dreptului accesului liber la justiție precum și prevederile art.7 din CȚEDO – nici o pedeapsă fără lege;

- având în vedere evoluția fenomenului dat, sexul on-line sau video chatul care este tratat ca și un fenomen de prostituție, în lipsa unei norme penale clare, practica judiciară nu este constantă, ori, în anumite cauze hotărârile instanțelor de judecată sunt contradictorii.

5.3. *Inculpații Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav*, la 19.08.2016, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, cu înlocuirea măsurii preventive.

În susținerea cerințelor, inculpații au invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, inclusiv au specificat, că urmărirea penală în privința acestora a fost desfășurată cu încălcări de procedură penală.

5.4. *Inculpatul Lisnic Veaceslav*, la 14.10.2016, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, invocând motive similare cu cele invocate în recursul ordinar declarat de inculpați la 19.08.2016.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Banaru Vadim în numele inculpaților și de inculpații Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav, admis recursul ordinar declarat de procuror, casată parțial decizia instanței de apel, în partea învinuirii înaintate inculpaților în baza art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate au fost menținute.

6.1. *Referitor la recursul ordinar declarat de procuror*, Colegiul penal a reținut că, în cazul în care instanță de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului declarat de procuror, partea descriptivă a deciziei trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, or, instanța de apel în cazul respectiv, urma să indice în decizie din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise sau respinse ca probe.

Astfel, instanță de apel respingând apelul procurorului, nu a invocat circumstanțele care au stat la baza concluziei sale, dar și-a întemeiat soluția doar prin descrierea probelor, însă la adoptarea hotărârii e rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor săvârșite, luându-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei, pe fiecare episod sau infracțiune aparte.

Conform textului deciziei, pe marginea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, se face referire la declarațiile martorului Fucedji Igor, însă nu se expune opinia asupra acestor declarații, mai mult, nu se face o apreciere și asupra probelor verificate în ședința de judecată din 23.05.2016, care au fost consemnate în procesul-verbal cu aceeași dată (f.d.32-39, vol. IV).

Colegiul precizează că, în cazul sentinței de achitare, partea descriptivă va cuprinde: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării.

Lipsa măcar a uneia din aceste descrieri în sentință servește drept temei pentru casarea acesteia, deși aceasta nu exclude posibilitatea includerii în această parte a sentinței și a altor date care au incidență asupra cazului dat, motivând hotărârea adoptată în baza chestiunilor prevăzute în art.385 Cod de procedură penală. *Este absolut interzisă includerea în partea descriptivă a sentinței a formulărilor care pun la îndoială nevinovăția celui achitat.*

În mod evident, partea acuzării destul de substanțial a argumentat poziția de acuzare, însă asupra acestor argumente nu se regăsește un răspuns adecvat în textul deciziei adoptate de instanță de apel, această argumentare având un caracter generic în sensul că „... Colegiul penal nu reține ca plauzibil argumentul invocat de acuzare precum că, instanța de judecată nu a ținut cont de restul probelor prezentate și administrate în cadrul cercetării judecătorești și care în coroborare dovedesc vinovăția inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) Cod penal”.

Prin urmare, circumstanțele expuse atestă că instanță de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanță de recurs, recursul procurorului fiind întemeiat și pasibil admiterii, iar la o nouă judecare instanță de apel urmează să se conducă și de prevederile art.436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu rigorile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezenta sau lipsa vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, în temeiul art.362 Cod de procedură penală să oblige procurorul în vederea asigurării în ședința de judecată a martorilor Bejenaru Ludmila și

Vîlco Daniela, ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile expuse la pct.6 a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

Referitor la recursul ordinar declarat de apărare, Colegiul penal lărgit a reținut ca fiind neîntemeiate alegațiile recurentului, or, instanța de apel a respectat prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, adoptând o soluție corectă și întemeiată privind vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. b¹) Cod penal și just a apreciat probatoriul acumulat.

Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpați, Colegiul penal lărgit făcând trimitere la prevederile art.422 Cod de procedură penală, a constatat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 30.05.2016, rezultă că inculpații Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului deciziei, ulterior aceștia fiind înștiințați că pronunțarea deciziei motivate va avea loc la 27.06.2016 (f.d.38, vol. IV).

Astfel, termenul de declarare a recursului se calculează începând cu 28.06.2016, care a expirat la 28.07.2016, iar recursul ordinar înaintat de inculpați a fost depus la 19.08.2016, inclusiv al inculpatului Lisnic Veaceslav la 14.10.2016, adică cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege pentru declararea recursului ordinar.

În astfel de circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art.432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că recursurile declarate de inculpați sunt declarate peste termen.

Având în vedere că, în situația când instanța de recurs respinge recursul ca fiind tardiv, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la criticele invocate în cererile de recurs nominalizate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018 a fost admis, din alte motive decât cele invocate, apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal de învinuire a inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, a fost încetat pe motiv că, fapta inculpaților constituie contravenție prevăzută de art.90 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în baza art.30 Cod contravențional, în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanță de apel a menționat că acțiunile inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav nu constituie îndemn la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și de mai multe persoane, or, Vîlco Daniela și Xxxx, implicate în epizodul cu infracțiune prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, nu au practicat prostituția on-line, fapt care nu este fizic posibil.

Acțiunile inculpaților constituie contravenția prevăzută de art.90 Cod contravențional, după semnele calificative „producerea și difuzarea produselor pornografice pentru a fi comercializate”.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul susține că, hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea recalificării acțiunilor inculpaților de la prevederile art.220 alin.(2) lit. a), c) la o infracțiune mai ușoară prevăzută de art. art.90 Cod contravențional, după semnele calificative „producerea și difuzarea produselor pornografice pentru a fi comercializate”.

Recurentul susține că instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, iar instanța de apel incorect a recalificat acțiunile acestora.

Deci, instanța de apel a emis hotărârea fără cercetarea întemeiată, obiectivă și mult aspectuală a tuturor probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunii.

9. Avocatul Pascal Veronica în numele inculpatei a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite erorile de drept invocate de autor.

Referitor la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat, nefiind desfășurat, deoarece nu a nominalizat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Sub acest aspect, instanța de recurs constată că temeiul pentru recurs nominalizat a fost indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Colegiul penal menționează că, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrate.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că se impune precizarea că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv, sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind casarea sentinței de achitare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal de învinuire a inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, a fost încetat pe motiv că, fapta inculpaților constituie contravenție prevăzută de art.90 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în baza art.30 Cod contravențional, în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță a pronunțat o sentință de achitare în privința inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La rândul său, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror, a ajuns la concluzia că prima instanță greșit a dispus achitarea inculpaților, și respectiv, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al relevanței, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia prin care procesul penal de învinuire a inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic

Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, a fost încetat pe motiv că, fapta inculpaților constituie contravenție prevăzută de art.90 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în baza art.30 Cod contravențional, în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

La acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel corect a reținut că acțiunile inculpaților Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav nu constituie îndemn la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și de mai multe persoane or, Vîlco Daniela și Xxxx, implicate în epizodul cu infracțiune prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a), c) Cod penal, nu au practicat prostituția on-line, fapt care nu este fizic posibil, iar acțiunile inculpaților constituie contravenția prevăzută la art.90 Cod contravențional, după semnele calificative „producerea și difuzarea produselor pornografice pentru a fi comercializate”.

Instanța de recurs menționează că, inculpații, cu participarea lui Vîlco Daniela și Xxxx, realizau produse pornografice – spectacole pornografice, pe care le redau on-line contra cost utilizatorului unui site de specialitate, fiind vorba de o expunere organizată în direct adresată unui public.

În acest sens Colegiul penal reiterează că pornografia, printre alte forme, poate să fie reprezentată în spectacole live, în fotografii, în filme, în înregistrări video și în înregistrări sau difuzări de imagini digitale.

Astfel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța și-a bazat concluziile pe declarațiile martorului Jantovan Victor care a declarat că, *”a activat pe site-ul chaturbate.com în apartamentul inculpaților. A aflat despre site de la fratele Cristinei Novruzova. Lucrul pe site consta în comunicarea, arăta organele genitale la rugămintea clienților. Cât timp sa aflat în apartament nu au fost propuneri de relații sexuale”*.

Respectiv, din actele dosarului, sa constată că produsele pornografice au fost comercializate de către inculpați pentru a obține bani, se confirmă prin declarațiile martorului Jantovan Victor care a declarat că, inculpații lucrau on-line și nu au fost întreținute raporturi sexuale, adică lipsește elementul ”prostituția”. La fel, acesta a declarat că, activitatea respectivă on-line se făcea pentru bani. Faptul că, inculpații lucrau on-line și nu au fost întreținute raporturi sexuale este confirmat și de către martorul Fucedji Igor, care a declarat că cardul bancar a fost ridicat de la titularul Xxxx, după ce a fost audiată în cadrul cauzei penale în calitate de martor, aceleași circumstanțe au fost confirmate și prin informațiile ce constituie secret bancar parvenite și ridicate din băncile comerciale.

Reieșind din materialele dosarului, inculpații Novruzova Cristina și Lisnic Veaceslav au săvârșit anume contravenția prevăzută la art.90 Cod contravențional, după semnele calificative „producerea și difuzarea produselor pornografice pentru a fi comercializate”, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel la judecarea apelului declarat de către procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, în hotărârea

adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs nu constată prezența unor erori de drept ce ar genera casarea deciziei instanței de apel sub aspectele invocate, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe *Novruzova Cristina xxxx și Lisnic Veaceslav xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 02 mai 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico

Liliana Catan

Ion Guzun